

Anonimizált változat

Fordítás

C-196/21 – 1

C-196/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. március 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunalul Ilfov (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. február 4.

Fellebbező és felperes:

SR

Fellebbező és alperes:

EW

Beavatkozó felek:

FB

CX

IK

[omissis]

TRIBUNALUL ILFOV

Polgári jogi tanács

[omissis]

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEM

A Tribunalul Ilfov (Ilfov megyei törvényszék, Románia) a fellebbező-alperes EW [omissis] kérelmére az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke alapján azt kéri, hogy az

EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

adjon választ a **tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkézbesítés”) és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan előzetes döntéshozatalra előterjesztett következő kérdésre** [omissis]:

„Ha a bíróság dönt és rendelkezik a beavatkozó felek polgári eljárásban való idézéséről, az 1393/2007/EK rendelet 5. cikke értelmében vett »kérelmező« a beavatkozó felek idézéséről határozó tagállami bíróság vagy az e bíróság előtt folyamatban lévő eljárásban részt vevő fél?”

A jogvita tárgya. A releváns tények.

- 1 A Judecătoria Buftea (bufteai helyi bíróság, Románia) az ügyben [omissis] 2016. július 4-én hozott polgári ítéletével [omissis] részben helyt adott a felperes-alperes SR által az alperes-felperes EW-vel szemben benyújtott keresetnek, részben helyt adott az alperes-felperes EW által a felperes-alperes SR-rel szemben benyújtott viszkonkeresetnek, valamint rendelkezett a házasság közös megegyezés alapján történő felbontásáról, a felperes házasságkötés előtt viselt nevének visszavételéről, a kiskorú gyermek lakóhelyének [omissis] az anya lakóhelyén történő kijelöléséről, a szülői felügyelet közös gyakorlásáról, az alperes és a kiskorú gyermek közötti, a következő ütemezésben történő megfelelő személyes kapcsolattartásról: a hónap első és harmadik hétvégéjén péntek 14:00 órától (azaz az iskolai órák befejezésétől) vasárnap 19:00 óráig, amikor az apa jogosult elvinni a kiskorú gyermeket, és köteles visszavinni a kiskorú gyermeket az anya lakóhelyére; az iskolai szünetek fele október hónap első szüneti hetében, december hónap első szüneti hetében, [eredeti 2. o.] február hónap első szüneti hetében, április hónap első szüneti hetében, valamint a nyári szünet idején egy hónapban, július 1. és 30. között, amikor az apa jogosult elvinni a kiskorú gyermeket, és köteles visszavinni a kiskorú gyermeket az anya lakóhelyére, az alperest az ítélet közzétételétől a nagykorúság eléréséig a kiskorú tartása céljából havi 600 román lejnek (RON) megfelelő tartásdíj megfizetésére kötelezte, amelyet összeget negyedévente az infláció mértékének megfelelően korrigálnak.
- 2 2017. április 7-én a Tribunalul Ilfovhoz (Ilfov megyei törvényszék) fellebbezést nyújtottak be [omissis], amelyben a fellebbező-alperes EW azt kérte a fellebbező-felperes SR ellenében, hogy az eljáró bíróság elsődlegesen helyezze hatályon kívül a Buftea Judecătoria (bufteai helyi bíróság) [omissis] által 2016. július 4-én hozott, a fellebbezéssel megtámadott polgári jogi ítéletet [omissis] az eljáró bíróság hatáskörének hiánya miatt, illetve hogy másodlagosan részlegesen

módosítsa a megtámadott ítéletet a következő értelemben: elsősorban, hogy a kiskorú gyermek lakóhelyét [omissis] az apa franciaországi lakóhelyén állapítsák meg, vagy másodsorban, hogy a kiskorú gyermek lakóhelyét vagylagosan a következőképpen állapítsa meg: havonta felváltva egy hét az apa romániai tartózkodási helyén és havonta egy hét az anya lakóhelyén, vagy két hét az apánál és két hét az anyánál; elsősorban arra kötelezze a belföldön élő szülőt, hogy a kiskorú gyermek nagykorúvá válásáig havi jövedelme $\frac{1}{4}$ -ének megfelelő összegben fizesse meg a tartásdíjat, vagy másodsorban a szülők által a kiskorú gyermek eltartására fizetett tartásdíj kiegyenlítéséről rendelkezzen oly módon, hogy ahhoz mindkét szülő továbbra is egyenlő arányban járuljon hozzá abban az időszakban, amely során a kiskorú gyermek mindkét szülőnél állandó lakóhellyel rendelkezik, valamint a kiskorú oktatásához kapcsolódó kiadások tekintetében.

- 3 A Buftea Judecătoria (bufteai helyi bíróság) [omissis] által 2016. július 4-én hozott ugyanezen polgári jogi ítélettel szemben a fellebbező-alperes SR is fellebbezést nyújtott be, amelyben azt kérte a bíróságtól, hogy adjon helyt fellebbezésének, és részlegesen változtassa meg a megtámadott polgári jogi ítéletet abban az értelemben, hogy teljes egészében adjon helyt a módosított kereseti kérelemnek, vagyis az anya általi kizárólagos szülői felügyeletnek, az apa javára megállapított kapcsolattartás ütemezése hatályon kívül helyezésének, az apát terhelő, a kiskorú gyermek tartását szolgáló tartásdíj összege megváltoztatásának és az eljárási költségek ismételt megállapításának.
- 4 2018. július 5-én az iratokhoz csatolták az FB (a kiskorú gyermek fiútestvére), CX (a kiskorú gyermek lánytestvére) és IK (a kiskorú gyermek nagyapja) által benyújtott, a fellebbező-alperes EW kérelmének támogatására szolgáló, járulékos beavatkozás iránti kérelmet.
- 5 A járulékos beavatkozás iránti kérelem elvi elfogadhatóságának megvitatása eredményeként a Tribunalul (törvényszék) a 2020. szeptember 15-i tárgyalási jegyzőkönyvben mindkét felet arra kötelezte, hogy az [omissis] 1393/2007/EK rendelet rendelkezéseinek megfelelően gondoskodjanak a bíróság által megfogalmazott idézéseknek és rendelkezéseknek a beavatkozó feleknek való kézbesítés céljából történő lefordításáról.
- 6 A jogvitában részt vevő felek megtagadják a bíróság által megfogalmazott idézéseknek és rendelkezéseknek a beavatkozó felek részére való kézbesítés céljából francia nyelvre történő lefordításával kapcsolatos költségek megelőlegezését, mivel úgy vélik, hogy az 1393/2007/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének értelmezésében a „kérelmező” a bíróság, amelynek következtésképpen viselnie kell az eljárási iratok kézbesítéséhez szükséges költségeket is. **[eredeti 3. o.]**

A vonatkozó nemzeti rendelkezések

A polgári perrendtartásról szóló, 2010. július 1-jei 134/2010. sz. törvény

61. cikk, „Formái”:

- (1) Akinek érdeke fűződik hozzá, beavatkozhat a felek közötti eljárásba.
- (3) A beavatkozás járulékos jellegű, amikor csak az egyik fél védelmét támogatja.

63. cikk, „Járulékos beavatkozás”

- (1) A járulékos beavatkozás iránti kérelmet írásban kell benyújtani, és annak tartalmaznia kell a 148. cikk (1) bekezdésében előírt elemeket, amely rendelkezést megfelelően kell alkalmazni.
- (2) A járulékos beavatkozás a jogvita lezárásáig, az eljárás teljes időtartama alatt, valamint a rendkívüli jogorvoslatok keretében is kezdeményezhető.

64. cikk, „Eljárás. Jogorvoslatok”

- (1) **A bíróság megküldi a feleknek a beavatkozás iránti kérelmet és az ahhoz csatolt iratok másolatait.**
- (2) A beavatkozó és a felek meghallgatását követően a bíróság indokolt határozatban határoz a beavatkozás elvi elfogadhatóságáról.
- (3) E határozat csak az érdemi határozattal együtt támadható meg.
- (4) Amennyiben a bíróság helyt ad az azon határozattal szemben benyújtott keresetnek, amellyel a bíróság a beavatkozás iránti kérelmet mint elfogadhatatlant elutasította, a meghozott ítélet a törvény erejénél fogva hatályát veszti, és az e kérelem elvi elfogadhatóságáról folytatott vitáktól kezdve az ügyet annak a bíróságnak kell ismételtén megvizsgálnia, amelyhez a beavatkozás iránti kérelmet benyújtották.

Az uniós jog releváns rendelkezései

A Tribunalul (törvényszék) úgy véli, hogy a jelen ügyben a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkézbesítés”) és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni, amelynek értelmében „[a]z irat továbbítását megelőzően felmerülő fordítási költségek a kérelmezőt terhelik; ez nem érinti a bíróságnak vagy az illetékes hatóságnak az ilyen költségek viselésére vonatkozó esetleges későbbi határozatát”.

Azok az indokok, amelyek miatt a bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszti

Mivel a felvetett kérdéssel konkrétan az 1393/2007/EK [omissis] rendelet értelmezését kéri, amelyet a folyamatban lévő eljárás során a beavatkozó felek állampolgárságával és lakóhelyével összefüggő külföldi tényezők fényében

alkalmazni kell, figyelembe véve, hogy az eljárás folyamán különböző vélemények hangzottak el az idézés végrehajtásához („az iratok kézbesítése”) kapcsolódó költségek megelőlegezését illetően, amelyek befolyásolják az ügy kimenetelét az ugyanazon jogszabály szövegének eltérő értelmezése fényében, és arra tekintettel, hogy ez a kérdés egy olyan bíróság előtt folyamatban lévő ügyben merült fel, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog alapján nem nyújthatnak be bírósági jogorvoslati kérelmet, és így az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése az EUMSZ 267. cikk alapján kötelező, a Tribunalul (törvényszék) elismeri, hogy köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni az itt megfogalmazott előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel. [eredeti 4. o.]

Azon ok, amely miatt a jogvita eldöntése az e jogkérdésre adandó választól függ

A jogvita kimenetele e jogkérdés megválaszolásától függ, mivel azzal, hogy az érdekelt fél megtagadja a beavatkozó felekkel kötelezően közlendő eljárási iratok francia nyelvre történő fordításához kapcsolódó költségek megelőlegezését, az eljárás felfüggesztése megakadályozza az ügyben való döntéshozatalt, ami azt is eredményezheti, hogy a fellebbezési kérelmek hiányában a feleket megfosztanak attól a lehetőségtől, hogy érdemben elbírálják a felek közötti jogviszonyokat.

Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata

A Tribunalul (törvényszék) kutatásokat folytatott, és megállapította, hogy a Bíróságnak nincs releváns ítélkezési gyakorlata e tárgyban, és ami konkrétan az 1393/2007/EK [omissis] rendelet 5. cikkének rendelkezéseit illeti, három ügyet talált (Alta Realitat ítélet, C-384/14, Alpha Bank Cyprus ítélet, C-519/13 és Aider ítélet, C-325/11), amelyekben a jelen jogvita tárgyát képezőktől eltérő kérdéseket értelmeztek.

A nemzeti bíróság véleménye

A Tribunalul (törvényszék) nem ért egyet a fellebbező-alperes által azon személyre vonatkozóan kifejtett véleménnyel, akire az idézéseknek az 1393/2007 rendelet értelmében vett kézbesítés céljából francia nyelvre történő fordításáért járó díjazás megfizetésére vonatkozó kötelezettség hárul.

Az 1393/2007 rendelet értelmében egyértelműen meghatározásra kerültek a vizsgálat tárgyát képező jogkérdésben releváns önálló fogalmak, nevezetesen: áttevő intézmény, átvevő intézmény, kérelmező és címzett.

Amint arról az 1393/2007 rendelet 2. cikkének (1) és (2) bekezdése egyértelműen rendelkezik, az „áttevő intézmény” minden olyan igazságügyi tisztviselő, hatóság vagy más személy, amely hatáskörrel rendelkezik más tagállamban kézbesítendő bírósági és bíróságon kívüli iratok továbbítására, vagy másként fogalmazva, a kézbesítést a nemzeti hatóság, a jelen esetben a bíróság – a Tribunalul Ilfov (Ilfov megyei törvényszék) – intézi.

Az „átvevő intézményt” az 1393/2007 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése határozza meg, és az az (1) bekezdésben meghatározott személyek/hatóságok azonos kategóriáját foglalja magában, de amely – megfordítva – az átadó intézménytől átveszi az iratokat, vagyis az iratokat a nemzeti hatóság veszi át, a jelen esetben az iratokat átvevő intézmény, amelyet a megfelelő francia hatóságok/intézmények közül a beavatkozó felek lakóhelye alapján kell kiválasztani.

Ami a „kérelmezőnek” az 1393/2007 rendelet 5. cikke (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek értelmezéséből következő fogalmát illeti, az nem lehet [omissis] a bíróság (amely az átadó intézmény).

Amint az az 1393/2007 rendelet 5. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek értelmezéséből kitűnik, az átvevő intézmény, amelyhez a kérelmező az irat továbbítása érdekében fordult, tájékoztatja a kérelmezőt arról, [eredeti 5. o.], hogy a címzett megtagadhatja az irat átvételét, ha az nem a 8. cikkben előírt nyelvek valamelyikén került kiállításra, amely jogszabályszoveg így tisztázza a „kérelmező és a címzett” fogalmát, egyértelműen kizárva e fogalmakat az „átvevő intézmény” és az „átvevő intézmény” fogalmának hatálya alól.

„Kérelmező” a keresetindításra jogosult felperes, akinek érdekében áll, hogy az ügy lefolytatása és lezárása céljából az 1393/2007 rendelet értelmében sor kerüljön a kézbesítésre, és „címzett” az a személy, akivel szemben keresetet indítottak, és aki átveszi ezen iratokat, mind a kérelmező, mind a címzett a jogvita felének minősül, miközben a bíróság, amely – amint az megállapításra került – az átvevő vagy az átvevő intézmény, nem minősül annak.

Következésképpen a Tribunalul (törvényszék) úgy véli, hogy a „kérelmezőnek” az 1393/2007 rendelet értelmében vett fogalma a fellebbezési eljárás lefolytatásában és befejezésében érdekelt felekre, konkrétan a fellebbező-felperesre és a fellebbező-alperesre korlátozódik [omissis]; e személyek félként vesznek részt az eljárásban, az ügy érdemében hozott ítélettel szemben fellebbezést nyújtottak be, és elvileg [mindegyikük] érdekelt a fellebbviteli eljárás lezárásában és a benyújtott fellebbezés érdemi elbírálásában.

[omissis] **2021. február 4.**

[omissis]